

Ötszöröse nőtt a határmenti áruforgalom

Pénteken befejeződött Szegeden a gyorsan növekvő határmenti áruforgalom szállítási problémáival foglalkozó kétnapos országos tanácskozás. Mint többek között elmondották, a határmenti területeken lényegesen javult az áruválaszték. A sikerre jellemző, hogy az ilyen jellegű árucserébe vetése óta ötszöröse — évi hatmillió dollárra, illetve 8-10 millió rubelra nőtt a határmenti forgalomban szereplő áruk értéke. Ez már

számottevő feladatokat ró a cserét, illetve a szállítástokat lebonyolító KONSUMEX, HUNGAROCOOP és Volán vállalatokra. A tanácskozáson elhatározták, hogy az illetékes minisztériumok segítségével meggyorsítják, egyszerűsítik a határmenti árucseré-forgalmat. E célból javasolták, hogy az egyszerű fuvarozás mellett az átvételi, a rakodási és a vámkezelési feladatokat is elláthassák a határmenti Volán vállalatok.

Orvosok az üdülésről

Egy-egy betegség gyógyításában fontos szerepet tölthet be a klíma, de az egészséges embernek sem mindegy, hogy milyen tájon üdülnek. A különböző körülmények, foglalkozások, és érdeklődések kikapcsolódását a jól megválasztott üdülőhely fokozottan elősegítheti — mutatnak rá az egészségügyi szakemberek.

A nagyvárosi ember számára különösen fontos a környezetváltás. Megerőltető, intenzív munka után a legegészségesebb néhány hetet dombvidéken, hegyvidéken vagy vízparton tölteni. A megszokottól eltérő éghajlati viszonyok más és más módon hatnak a szervezetre. A szervi szívbajban vagy magas vérnyomásban szenvedőknek azonban nem ajánljuk a magaslati helyet, ugyanígy a túlérzékeny idegrendszerűeknek sem. Viszont a hegyvidék kiválóan alkalmas idült hörgőhurutos és asztmás betegek számára. A tengerszint feletti 400 méteres magasság már hegyvidéki környezetnek felel meg.

Sokan készülődnek külföldi üdülésre is. Az utazók jól teszik, ha előbb kikérlik kezelőorvosuk véleményét, s csak azután döntenek az útiről.

L. F.

Senki földje

A Tiszával párhuzamosan főútja lehetne Szegednek a rakpart, amely összekötne a Lenin körutat a Nagykörúttal. Ha erre a lehetőségre gondolunk, nem is tűnik megvalósíthatatlannak a feltetelezés. A rakpart ugyan elvesztette már eredeti rendeltetését, tekintve, hogy a hajóforgalom gyakorlatilag megszűnt a Tiszán. A csupasz, macskaköves út azonban mégis magára vonja a figyelmet — különösen nyáron. Ami első pillanatra szemet szúr: az a rakpart elhanyagoltsága. Olyan, mint ha nem is tartozna a városhoz, senki földje lenne. Ez a jelenség minden esztendőben visszatér, pedig különösebb költséget egyáltalán nem igényelne a rakpart gyomtalánítása, takarítása.

Látszólag területileg az I. kerületi tanácsi hivatal építési és közlekedési osztályának hatáskörébe tartozik a rakpart. Vitatott azonban, hogy a szóban forgó nem kis terület hullámtér-e vagy közterület? Úgy látszik, ez a „vita” szolgál magyarázatul arra, hogy miért hanyagolható el a városnak ez a területe. A napokban 8-10 diákforma fiú csáskányozott, lapátolt a rakpartnak azon a szakaszán, ahol jó nagy darabon állandóan megáll a víz, amelyet most leárkoltak a Tiszába. Állítólag ez már az a társadalmi munka, amelyet valaki mégiscsak életre hívott a rakpart érdekében. Legalábbis számszámok, csáskányt, lapátot az I. kerületi tanácsi hivatal építési és közlekedési osztálya adott a diákoknak. A munka szervezéséhez azonban nincs köze ennek a tanácsi osztálynak, lévén, hogy a szóban forgó terület nem biztos, hogy közter.

Konkrét terv született már a rakpart, illetve a város előtti árvízvédelmi támfal újjáépítésére, amelyet az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság kezd meg majd jövőre, s akkor új arculatot kap a rakpart. De amíg ez létrejön, addig sem kellene elhanyagolni a városnak ezt a nem is jelentéktelen területét, amelyet, ha igaz — jobb később, mint soha — társadalmi

munkával rendbehoznak. Éppen ideje is, mert az idegen azt hiszi, hogy itt kezdődik a mondabeli Boszorkánysziget, mert méteres gaz és fűfavesszők burjánzanak a támfal tövében, az úszóházak előtti területen. Pedig a városnak nem ez a része a Boszorkánysziget — vallják a szegediek és az idegenvezetők.

A Kincskereső szerkesztőségében

Hosszú szünet után, megújult köntösben jelent meg a Kincskereső idei első száma. Várták, keresték már, sokan azt hitték, egyéves siker után eltűnt a folyóirat. Kissé megkésképe ugyan, de a napokban megjelent az 1972. évi első szám. A feltételek biztosítása nem kis idejében és fáradságában került azoknak, akik leginkább szívükön viselik az ifjúsági irodalmi folyóirat ügyét. Egy év tapasztalatait, tanulságait összegezte a szerkesztő bizottság, s ezeknek ismeretében, megújított szerkesztői és frögárdával készítették el a most megjelent számot.

— Újszerű törekvéseinket tükrözi a lap — mondja Hegedűs András, tanszékvezető főiskolai tanár, a Szegedi Tanárképző Főiskola főigazgatója, a folyóirat felelős szerkesztője. — Igyekszünk egyre inkább folyóiratszerűvé tenni az ifjúsági irodalmi lapját. Elsődleges törekvésünk, hogy rangos irodalommal neveljük olvasóvá a tíz-tizenöt éves gyerekeket, s céljaink között szerepel, hogy visszaadjuk az ifjúsági irodalom helyét-rangját, olyan magaslatokra szeretnénk emelni, amilyenről Benedek Elek, Móra Ferenc, Móricz Zsigmond és Gorkij álmodott. Új, állandó rovatokkal, következetes szerkesztési elvekkel és az életkori sajátosságokat messzemenően figyelembe véve igyekszünk izgalmas, rugalmas, olvasmányos folyóiratot kialakítani.

A Kincskereső törzsszerkesztőségént is az irodalom — versek, prózai alkotások, drámarészletek, írói valóságok — jelenti. Az első szám közönlíti Darvas Józsefet, a Magyar Írók Szövetsége elnökét, és bemutatja egyik ifjúkori írását. A kül-

földi magyar irodalmat ezúttal Fehér Ferenc versei képviselik, s három versével emlékeznek Janus Pannonius halálának 500. évfordulójára. Izgalmas verselemzést olvashatnak az irodalmat kedvelő gyerekek Török Gábor tollából. A Dózsa-évforduló kapcsán sorozatot indít a Kincskereső. Mondák Dózsa Györgyről címmel.

Új rovat a folyóiratban az Édes anyanyelvünk, mely szépirodalmi alkotások segítségével igyekszik gazdagítani az ifjú olvasók nyelvi ismeretét. Mellette állandó rovat a Testvérműzsák, melyben képzőművészeti, zenei írásokat találhatnak az olvasók. Állandó rovat még a Kincskereső kislexikona, mely eligazodni segít, s a Könyvek között, mely a legfrissebb ifjúsági irodalmi alkotásokról tudósít.

T. L.

Csalókat, sikkasztókat ítélték el

Lapunkban korábban megírtuk, hogy büntető eljárás indult Kovács Pál 55 éves, Sándorfalva, Felszabadulás utca 3/A szám alatti lakos, a Sándorfalvi Általános Képzőiskola és társai ellen. Ügyüket tárgyalta már elsőfokon a szegedi járásbíró, másodfokon viszont tegnap hozott jogerős ítéletet a szegedi megyei bíróság.

Az elsőrendű vádlott, Belér János 38 éves, Szeged, Hunyadi János sugárút 12. szám alatti lakos, a ktsz volt megbízott építésvezetője, büntetett előéletű, öt rendbeli, büntetésében vizsgálható, felbújtói minőségben elkövetett társadalmi tulajdon károsító csalás, sikkasztás miatt 3 évi szigorított börtönt kapott, egy évvel kevesebbet, mint amelyre az első fokú bíróság ítélt.

Kovács Pált hat rendbeli, büntetésében, visszaesőként elkövetett társadalmi tulajdon károsító csalás, sikkasztás, hűtlen kezel-

Kis keramikusok

Mindig zavarnak az évfordulóira rendezett iskolai ünnepségek, a jubileumi kiállítások. Sokszor becsaptak már. A felszín mutatja, a kilakozott látszatot. Ezért szerettem volna túllátni a Dózsa György általános iskola jubileumi emlékkiállításán, az alkotások mögé nézni, ezért érdekelték a gyerekek és a gyökerek. Milyen tartalmakat rejt a gyerekek által mintázott Dózsa-figura? Hogyan lehet a sok hátrányos helyzetben élő gyereket, akik otthon hiába óhajtnak a szépet, úgy nevelni, hogy ők változtassák meg, ők tegyék széppé a lakásukat? Hogyan születnek a kerámiába álmódott mesefigurák, maszkok, virágvázáik, az iskola „kohójában”?

„Ne künk is van tárlatunk. Ez a mi tárlatunk.” — Márkus Robi mondja, a pöttyös ötödikes, a kerámia-szakkör legifjabb tagja. Büszkesége jogos. Tagja egy olyan iskolai közösségnek, melyet a szép szerete, a közös munka öröme, az együttes siker ereje tart össze. Valóban „igazi” tárlatra invitált Robi. Olyanra, ahol többet kap az ember, mint általában iskolások próbálkozásait, mint esztétikai élményt, itt a gyerekből kap vissza valami visszahozhatatlant, valami megismételhetetlent. S van ennek az iskolai kiállításnak egy másik vonzereje. Az, hogy egymás mellett sorako-

zik Csányi Jóska faliképe és a szakkörvezető tanár, dr. Somi Imréné János vitéz-figurája, a hetedik Kiss Ernő maszkjai, és az iskola laigazgató, Kecskés Antal stílizált kerámiája. Együtt állították ki őket, hiszen együtt formálták a sarat is a műhelyben, együtt fűtötték a kemencét, és együtt izgultak, amikor nagy csikordulással kinyílt a kemence vasajtaja.

— Olyan ez a kerámia-készítés, hogy nem lehet könyvekből megtanulni — mondja dr. Somi Imréné. — Ki kell járni a tanulóveket, s mi ezt együtt, közösen jártuk ki a gyerekekkel. Azok a gyerekek, akik a szakkörben együtt dolgoznak velünk, együtt élvezik a kísérletezéseket, felfedezéseket és sikerek örömeit, azok másutt is, az órákon és utórómunkában, iskolában és iskolán kívül a legmegbízhatóbb segítőtársak. Erősebb is pozitívan kötődnek az iskolához.

MASZKOK ÉS VÁZÁK

Tibi nyerték a kiállítás első díját. Mindketten hetedikese. Jóska nyertes faliképe stílizált városképet ábrázol, s a kerámia új útjait követi, amikor rezet applikál az agyagba.

— Láttuk Gábor István kerámikusművész szegedi kiállítását. Sokat tanultunk. Ez a falikép is a tárlatlatozás eredménye.

— Én vázákat szeretek csinálni — mondja Csizmadia Tibi —, otthon az én általam készített vázában van a virág.

A szakkörösök között kevés a lány. Pedig ez nemcsak fiúknak való szórakozás. Löwi Éva, aki kiváló úttörő, és ebben a pillanatban arról álmodik, hogy matematika-fizika szakos tanár lesz, elmondta, hogy régen figyelt a kerámiásokat. Ev eleje óta ő is próbálgatja, és izgalmas, érdekes elfoglaltságnak tartja. Kiss Ernő maszkokat készített legszívesebben, a kiállítás egész sorozatát láthattuk.

— Anyukám nem szereti ezeket a „félelmetes” maszkokat. Ezért ezeket íthagytam az iskolában, a klub falait díszítik. Anyukámnak pedig csináltam egy szép vázát.

— Nem művészeket akarunk nevelni — mondja a szakkörvezető rajztanár —, hanem olyan korszerű ízléssel rendelkező fiatalokat, akik észreveszik a szépet, szeretik a művészi alkotásokat, és szabad idejüket értelmesen használják fel.

Bizonyíték? A gyerekek végtelen örömmel formálják, mintázzák az agyagot, mázaznak, égetnek, de egyi-

kük sem készül keramikusnak. Csányi Jóska gépészmérnök szeretne lenni, Kiss Ernő elektromérnök és Csizmadia Tibi is a műszaki pályára felé vonzódik.

SAJÁT ARCODAT

A kiállítás rajzokat is láthattunk. Ezekben a tanulók legbensőbb élményeiről vallottak. A romantikus vízióletről, a kerámia-készítés szépségeiről, a szakkörök hangulatairól. Az iskola víziúttörőinek híre messze eljutott már. Dr. Vass Zoltáné a kézimunka-szakkör kiállításán elmondta, annak örül legjobban, hogy odahaza a gyerekek otthonát már nem gombolyagokkal játszó cicák párnák díszítik, hanem saját készítésű, ízléses és modern hímzések.

— A szürkeség vastag porát le kell törölni, el kell égetni, a mai iskolák jellegtelenségét meg kell szüntetni — ez a véleménye Kecskés Antal igazgatónak. — A saját arcod milyen? Azt kell megmutatni és kiteljesíteni! Olyan jellegzetességeket, hagyományokat igyekszünk kialakítani, melyek csatlakoznak ismérve iskolánkhoz.

EGY KEMENCE TÖRTÉNETE

A pinceből átalakított boltíves, keskeny helyiség a kerámiaműhely. A sarokban korongozó, a poleokon félig kész vázák, faliképek, égetésre váró alkotások. A falakon tablók, a magyar népi fakezasság jellegzetes alkotásai, és mesterei. És itt van a saját készítésű kemence, mely most olyan, mint egy nagy, pihenő állat. Eddig tizenötöt szor izzott gyomrában a tűz, s döntött a kerámiák sorsáról. Mert a művészetnek ez az ága egy kicsit a tűz művészete is. Úgy kell ismerni a tüzet, hogy engedelmes szolgálja legyen a kerámia-készítőnek.

— Családi hagyomány nálunk a fazekasság — meséli dr. Sominé. — A fazekas-mesterség jelképe lehetne családánk. Edesapám népi iparművész Vásárhelyen. Ő segítette a szakkörnek. Meglátogattuk műhelyét, végignéztük az anyag-megmunkálás minden fázisát.

Mónus Sándor népi iparművésznek, a szakkör patrónusának segítségével építették fel a kemencét.

Az első égetéskor együtt izgult mindenki. A gyerekek, és az igazgató, Mónus bácsi és lánya, a szakkörvezető tanár, az egész tantestület. Azóta sok-sok kerámiát szült a kemence izzó gyomra.

— Jövőre elektromos kemencét szeretnénk építeni. Sok áldozatvállaló ember van a szülők között.

Tandi Lajos

A Tömörkényi Gimnázium vidéki tanulói részére

albérletet keres

BOJLERKAPCSOLÓ ÓRA

kedvezményes tarifára, az ára kb. hat hónap alatt megtérül.

Ára: 1510 Ft

Megrendelésre utánvétellel szállít.

Budapest V., Kossuth L. u. 2.

ARAMSZÜNET

Ertesítjük fogyasztóinkat, hogy június 10-én 6-13 óráig áramszünet lesz Újszegeden, a Thököly u., Kállai fasor, Közép fasor és Szőregi út által határolt területen.

Fogyasztói elnézését kéri a DEMASZ Szeged vidéki kirendeltség.